

[Willesen.]

der ikke maa ske indenfor vedkommende Kommune, som ifølge Lovgivningen er undergivet denne administrative Afgørelse. Jeg er enig med det ærede Medlem i, at der her vist kan være noget at se efter. Jeg har selv, hvor jeg har boet, haft Eksempler paa, hvorledes Overbevillingsnævnet er gaaet imod næsten enstemmige Afgørelser fra Kommunens Side og har uddelt Bevillinger, som Kommunen ganske afgjort ønskede at blive fritaget for.

Naar et æret Medlem — det var vist det ærede Medlem Hr. Holdgaard — var saa venlig at prøve paa at kæde Retsforbundet sammen med den Forening, der efter vor Opfattelse falder ind under Betegnelsen falsk Varebetegnelse ved at kalde sig „Den personlige Friheds Værn“, saa kan vi aldeles ikke godkende det. Vor Opfattelse er nemlig den, at den nævnte Forening netop sejler under falsk Flag, fordi det eneste Omraade, som den synes at interessere sig for, netop er Retten til at drikke Spiritus. Men det synes jeg er i høj Grad at forvrænge Begrebet „personlig Frihed“ at ville slaa Retten til at drikke Spiritus op til at være Hovedsagen. Der er mangfoldige andre Omraader af personlig Frihed, som kunde trænge til mere Værn, men de bliver forsmøgt, og dem interesserer Foreningen sig ikke for. Derfor mener jeg, at denne Forening ikke med fuld principiel Ret bærer sit Navn.

Som jeg betonedede før, er det min Overbevisning, at en forceret Forbudslovgivning som den, der her er Forslag om, vilde virke til, at Ædrueligheden gik tilbage, og at der vilde blive alt for meget at tage fat paa indenfor Ædruelighedsarbejdet. Naar det ærede Medlem Hr. Holdgaard prøver at vise, at det er min Opfattelse, at der ved Indførelsen af Forbud ikke blev noget at bestille for Afholdsbevægelsen, saa er Forholdet i Virkeligheden det modsatte. Jeg frygter tværtimod for, at Gennemførelsen af Forholdsregler som de her foreslaaede vil give Afholdsbevægelsen meget mere at bestille, end vi ønsker, og jeg er ganske enig med det ærede Medlem i, at vi har mere end nok at gøre. Men jeg er bange for, at der, hvis dette Lovforslag blev gennemført, vilde blive saa meget Arbejde for Afholdsbevægelsen, at det vilde overstige vore Kræfter i endnu højere Grad, end det nu er Tilfældet.

Hvad angaar Spørgsmaalet om en Ansvarslovgivning paa dette Omraade, som

for os er et Hovedpunkt, saa synes jeg, at det vilde være en overmaade smuk Opgave netop for en paa dette Omraade saa kyndig Jurist som det ærede Medlem Hr. C. C. Heilesen for Alvor at gøre en Indsats paa dette Punkt, ogsaa fordi jeg tror, at han derved vilde have Udsigt til at opnaa hurtigere og større praktiske Resultater, end han vil faa gennem det foreliggende Forslag. Og det kunde i alt Fald aldrig skade, det er tværtimod vor Overbevisning, at det kun vilde kunne gavne; og jeg tror, at vi alle vilde kunne samles paa ganske anden Maade om et saadant Forslag om en Ansvarslovgivning end om det foreliggende Forslag.

Første Næstformand (*Pinstrup*): Det ærede Medlem Hr. Jønson har Ordet for en kort Bemærkning.

Jønson: Det ærede Medlem Hr. Fibiger udtalte sig i Gaar overfor mig paa en saadan Maade, at man fik det Indtryk, at det, jeg i Gaar havde omtalt under denne Debat, ikke var i Overensstemmelse med de virkelige Forhold. Det ærede Medlem meddelte ogsaa, at han havde besøgt Norge under den Lovgivning, der her er Tale om, og at han havde fundet andre Tilstande derovre. Han mente, at det maatte have været daarlige Omgangsfæller, jeg havde haft, og at det sikkert ogsaa havde været et daarligt Hotel, jeg havde været paa. Maa jeg ikke dertil sige her, at jeg respekterer det høje Følting for højt til at staa her og fortælle Historier, som jeg selv har opfundet. Det kunde aldrig falde mig ind. Om det ærede Medlem er vant til det, det ved jeg ikke, men det er ikke noget, der ligger for mig.

Det Hotel, jeg omtalte, ligger paa Carl Johan, der jo er Oslos Hovedgade, og paa det store Hotel, som ligger i denne Gade, og som er Byens største Hotel, kunde man den Gang ikke faa andet at drikke end Mælk, Vand og Kaffe. At man saa tilbyder Spiritus paa et saadant Hotel, vil enhver kunne forstaa, at jeg blev meget forbavset over.

Men det ærede Medlem sagde, at selv om det nu var Tilfældet i Norge, saa vilde vi jo dog her i Landet aldrig ønske saadanne Forhold indført. Nej, det er jeg ganske enig med det ærede Medlem i. Men har vi da ikke lært noget af, hvad der er foregaaet i Norge under en lignende Lovgivning som den her foreslaaede? Har vi ikke set, hvilke Ulykker denne Lovgivning har foraarsaget? Hvis vi ikke ønsker noget indført i samme Retning her i Landet, saa forekommer det